

EBA/GL/2014/14

2014 m. gruodžio 23 d.

Gairės

dėl informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir dėl informacijos atskleidimo dažnumo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 433 straipsnį

Turinys

EBI gairės dėl informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir dėl informacijos atskleidimo dažnumo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 433 straipsnį	3
I dalis. Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys	4
II dalis. Tvarka ir vidaus procedūros	5
III dalis. Nuostatos dėl informacijos reikšmingumo vertinimo	6
IV dalis. Nuostatos dėl informacijos priklausymo nuosavybės teise arba konfidencialumo vertinimo	8
V dalis. Nuostatos dėl poreikio vertinti, ar informaciją atskleisti dažniau negu kartą per metus	9
VI dalis. Informacija, kurią įstaigos turi pateikti, kai naudojasi teise atsisakyti atskleisti informaciją	10
VII dalis. Informacija, kurią reikia atskleisti dažniau negu kartą per metus	10
VIII dalis. Baigiamosios nuostatos ir įgyvendinimas	13

EBI gairės dėl informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir dėl informacijos atskleidimo dažnumo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 433 straipsnį

Gairių statusas

Šiame dokumente pateikiamos gairės, parengtos pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (*EBI reglamentas*), 16 straipsnį. Pagal EBI reglamento 16 straipsnio 3 dalį kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos privalo dėti visas pastangas laikytis šių gairių.

Gairėse išdėstoma EBI nuomonė apie tai, kokios priežiūros praktikos turėtų būti laikomasi Europos finansų priežiūros sistemoje arba kaip konkrečioje srityje reikėtų taikyti Sąjungos teisę. Todėl EBI tikisi, kad visos kompetentingos institucijos ir finansų įstaigos laikysis joms skirtų gairių. Kompetentingos institucijos, kurioms taikomos šios gairės turėtų jų laikytis atitinkamai jas įtraukdamos į savo priežiūros praktiką (pvz., pakeisti savo teisinę sistemą arba priežiūros procesus), įskaitant ir tuos atvejus, kai gairės visų pirma skirtos įstaigoms.

Pranešimo teikimo reikalavimai

Pagal EBI reglamento 16 straipsnio 3 dalį kompetentingos institucijos iki 2015 m. vas 23 d. privalo EBI pranešti, ar jos laikosi arba ketina laikytis šių gairių, arba nurodyti nesilaikymo priežastis. Negavusi pranešimo iki šio termino pabaigos, EBI laikys, kad kompetentinga institucija šių gairių nesilaiko. Pranešimai turėtų būti teikiami nusiunčiant 5 skyriuje nustatytą formą adresu compliance@eba.europa.eu ir pateikiant nuorodą „EBA/GL/2014/14“. Pranešimus turėtų teikti asmenys, turintys atitinkamos institucijos įgaliojimus pranešti apie gairių laikymąsi savo kompetentingos institucijos vardu.

Pranešimai pagal EBI reglamento 16 straipsnio 3 dalį bus skelbiami EBI interneto svetainėje.

I dalis. Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

1. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad įstaigos gali neatskleisti šio reglamento aštuntos dalies II antraštinėje dalyje išvardytų vienos ar kelių rūšių informacijos, jeigu ši informacija nelaikoma reikšminga, išskyrus informaciją, nurodytą 435 straipsnio 2 dalies c punkte (atskleidžiama informacija apie valdybos taikomą įvairovės politiką), 437 straipsnyje (atskleidžiama informacija apie nuosavas lėšas) ir 450 straipsnyje (atskleidžiama informacija apie atlygio politiką).
2. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad įstaigos taip pat gali neatskleisti vienos ar kelių aštuntos dalies II ir III antraštinėse dalyse išvardytų atskleidžiamos informacijos elementų, jeigu šie elementai apima informaciją, kuri laikoma priklausančia nuosavybės teise ar konfidencialia, išskyrus atskleidžiamą informaciją, nurodytą 437 straipsnyje (atskleidžiama informacija apie nuosavas lėšas) ir 450 straipsnyje (atskleidžiama informacija apie atlygio politiką). Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad jeigu tam tikros informacijos elementai neatskleidžiami pagal šio reglamento 432 straipsnio 2 dalį, įstaigos pažymi šį faktą, nurodo neatskleidimo priežastį ir paskelbia bendrą informaciją tuo klausimu, kuriam taikomi informacijos atskleidimo reikalavimai, išskyrus atvejus, kai ši informacija laikoma priklausančia nuosavybės teise arba konfidencialia.
3. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 433 straipsnyje nurodyta, kad įstaigos vertina, ar kai kurią arba visą reglamento aštuntoje dalyje reikalaujamą atskleisti informaciją reikia atskleisti dažniau negu kartą per metus, atsižvelgdamos į atitinkamas savo verslo charakteristikas, pavyzdžiui, veiklos mastą, veiklos sritį, buvimą skirtingose šalyse, dalyvavimą įvairiuose finansiniuose sektoriuose ir dalyvavimą tarptautinėse finansų rinkose bei mokėjimuose, atsiskaitymuose ir tarpuskaitos sistemose. Vertinant ypač daug dėmesio skiriama poreikiui dažniau atskleisti informaciją, susijusią su nuosavomis lėšomis, kapitalo reikalavimais, galimą riziką bei kitus linkusius greitai kisti veiklos aspektus.
4. Šiose gairėse įstaigoms, iš kurių reikalaujama laikytis Kapitalo reikalavimų reglamento aštuntoje dalyje nurodytų įpareigojimų, nustatyta reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo principų taikymo tvarka ir kriterijai, taikomi šioms įstaigoms vykdant informacijos atskleidimo įpareigojimus ir naudojantis teise informacijos neatskleisti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnį (toliau – atsisakymas ir atsisakymas atskleisti informaciją). Gairėse taip pat pateikiami paaiškinimai dėl įstaigų atliekamo dažniau atskleidžiamos informacijos vertinimo.
5. Šios gairės skirtos įstaigoms, iš kurių reikalaujama laikytis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nurodytų įpareigojimų (toliau – įstaigos), ir šių įstaigų kompetentingoms institucijoms. Kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad įstaigos, vertindamos informacijos reikšmingumą, priklausymą nuosavybės teise, konfidencialumą ir atskleidimo dažnumą, laikytųsi šių gairių.

6. Tvirtindamos formalią informacijos atskleidimo politiką, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 431 straipsnio 3 dalyje, pagal kurią būtų vertinamas informacijos atskleidimo tikslingumas, įskaitant informacijos atskleidimo dažnumą, įstaigos turėtų atsižvelgti į visas II–V antraštinėse dalyse pateiktas rekomendacijas dėl informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir dėl informacijos atskleidimo dažnumo.

II dalis. Tvarka ir vidaus procedūros

7. Formali informacijos atskleidimo tikslingumo, įskaitant informacijos atskleidimo dažnumą, vertinimo politika turėtų apimti tinkamą naudojimosi teise atsisakyti atskleisti informaciją pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 432 straipsnio 1 ir 2 dalis ir informacijos atskleidimo dažnumo vertinimo pagal to paties reglamento 433 straipsnį tvarką.
8. Ši tvarka gali būti esamos tvarkos, pagal kurią priimami sprendimai dėl atskleidžiamos informacijos temų, dalis, jeigu jai būdingi bent toliau išvardyti požymiai (a–g punktai). Ši tvarka turėtų būti proporcinga įstaigos dydžiui, veiklos mastui ir lygmeniui ir nuosekliai derėti su įstaigos vidaus organizacine struktūra. Šiai tvarkai keliami būtinausi reikalavimai:
 - a) ji turi būti patvirtinta įstaigos valdymo organo arba šio valdymo organo paskirto komiteto;
 - b) joje turi būti nurodytas organizacijos padalinys arba padaliniai, vyresnioji vadovybė arba jos komitetai ir darbuotojai, atsakingi už informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir informacijos atskleidimo dažnumo politikos rengimą, įgyvendinimą ir peržiūrą;
 - c) ja turi būti užtikrinta, kad rengiant, įgyvendinant ir peržiūrint šią politiką būtų atsižvelgta į visų atitinkamų padalinių ir įvairias funkcijas vykdančių asmenų, pavyzdžiui, rizikos valdymo funkcijas vykdančių asmenų, atitikties užtikrinimo padalinio ir kitas atitinkamas funkcijas vykdančių asmenų indėlių;
 - d) joje turi būti numatyta, kad vyresnioji vadovybė arba jos komitetai privalo priimti galutinį sprendimą, ar kurios nors informacijos dalies reikėtų neatskleisti (atsisakymas) arba ar laikyti, kad informacija atskleidžiama tinkamu dažnumu, prieš tai išnagrinėję tinkamai pagrįstus atitinkamo organizacinio padalinio ar padalinių arba darbuotojų, kuriems pavesta įgyvendinti informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir informacijos atskleidimo dažnumo politiką, pasiūlymus;
 - e) joje turi būti apibrėžta tinkama atsiskaitymo už informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir informacijos atskleidimo dažnumo politikos įgyvendinimą tvarka;

- f) joje turi būti nustatytas reikiamas kiekvieno atsisakymo atskleisti informaciją skaidrumo lygis arba reikiamas informacijos atskleidimo dažnumas pagal šių gairių VI ir VII antraštines dalis.
9. Įstaigos turėtų išsamiai dokumentuoti 8 punkte aprašytos tvarkos įgyvendinimą, taip pat vertinimus, kuriuos atlieka pagal šių gairių III, IV ir V antraštinių dalių nuostatas, ir užtikrinti informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir informacijos atskleidimo dažnumo politikos įgyvendinimo atsekamumą ir skaidrumą (pavyzdžiui, tyrimų, per kuriuos nustatomas galimas informacijos, kuri laikoma priklausančia nuosavybės teise, atskleidimo poveikis, duomenis).
10. Kai įstaigos nusprendžia atskleisti informaciją apie savo formalią politiką, siekdamas laikytis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nurodytų informacijos atskleidimo reikalavimų, joms gali būti naudinga apsvarstyti galimybę į atskleidžiamą informaciją įtraukti šioje antraštinėje dalyje nurodytos tvarkos aprašą, taip pat aprašyti oficialią informacijos reikšmingumo, priklausymo nuosavybės teise ir konfidencialumo ir informacijos atskleidimo dažnumo politiką pagal šių gairių II–V antraštinių dalių nuostatas.

III dalis. Nuostatos dėl informacijos reikšmingumo vertinimo

11. Įstaigos gali neatskleisti vienos arba kelių Reglamento (ES) Nr. 575/2013 II antraštinėje dalyje išvardytų rūšių informacijos, jeigu ši atskleidžiama informacija nelaikoma reikšminga pagal šių gairių nuostatas. Ir atvirkščiai – jeigu kuri nors informacijos dalis pagal šios antraštinės dalies nuostatas yra laikoma reikšminga, įstaigoms gali tekti atskleisti daugiau informacijos negu reikalaujama pagal taikomus informacijos atskleidimo reikalavimus.
12. Vertindamos kurios nors informacijos dalies reikšmingumą įstaigos turėtų atsižvelgti bent į šiuos aspektus:
- a) reikšmingumas turėtų būti vertinamas reguliariai ir ne rečiau kaip kartą per metus;
 - b) reikėtų vertinti ir kokybinės, ir kiekybinės reikalaujamos atskleisti informacijos reikšmingumą;
 - c) reikšmingumą reikėtų vertinti kiekvieno reikalaujamo atskleisti dalyko lygmeniu, ir, jeigu tai svarbu, visos informacijos lygmeniu. Visų pirma, įstaigos turėtų įvertinti, ar neatskleidus tam tikrų reikalaujamų atskleisti dalykų, kurie pavieniui laikomi nereikšmingais, neatsitiktų taip, kad būtų neatskleista informacija, kuria galima paveikti informacijos naudotojų ekonominius sprendimus;
 - d) vertinant reikšmingumą reikėtų atsižvelgti į aplinkybes ir bendresnes informacijos atskleidimo metu esamas sąlygas, pavyzdžiui, ekonominės ir politinės aplinkos įtaką;
 - e) svarbiausias reikšmingumo sąvokos aspektas yra naudotojas, ir reikšmingumą reikėtų vertinti remiantis numatomais naudotojų poreikiais ir numatoma informacijos svarba

naudotojams: reikalaujama atskleisti informacija gali būti nereikšminga įstaigai, bet reikšminga naudotojams. Todėl tai, kokį kiekį informacijos atskleisti, reikėtų derinti pagal naudotojų poreikius, ir kiekvienu atveju atskleidžiant informaciją atsižvelgti į tai, kiek jie žino apie įstaigą ir jos rizikos pobūdį. Informacija apie dalykus, kurių atžvilgiu informacijos kiekį įstaiga nustato labai subjektyviai, veikiausiai bus reikšminga naudotojams;

- f) vertinant reikšmingumą reikėtų atsižvelgti į konkretų vertinamos reikalaujamos atskleisti informacijos pobūdį ir paskirtį. Kriterijų nereikėtų vienodai taikyti visai reikalaujamai atskleisti informacijai. Visų pirma, specialios procedūros ir (arba) rodikliai, kurie taikomi atskleidžiamos kokybinės informacijos reikšmingumui nustatyti, gali skirtis nuo tų, kurie taikomi atskleidžiamai kiekybinei informacijai;
- g) reikšmingumas turėtų priklausyti nuo įstaigos. Jis turėtų priklausyti nuo konkrečių įstaigos ypatumų, veiklos, rizikos ir rizikos pobūdžio ir neturėtų būti įvertinamas savaime pagal įstaigos dydį ir (arba) veiklos mastą, įstaigos svarbą vidaus rinkai arba įstaigos užimamą rinkos dalį;
- h) reikšmingumas priklauso ne vien nuo dydžio. Kai kalbama apie konkrečios informacijos, pavyzdžiui, apie pozicijas arba riziką, kuri gali būti reikšminga dėl pobūdžio arba kiekio, kiekį, reikšmingumas yra susijęs su kiekybine svarba, o kai kalbama apie pobūdį – su kokybine svarba. Reikšmingumo vertinimas vien pagal kiekybinius metodus arba reikšmingumo ribas paprastai neturėtų būti priimtinas vertinant atskleidžiamą informaciją;
- i) reikšmingumas turėtų būti dinamiška sąvoka: reikšmingumas priklauso nuo aplinkybių, kuriomis informacija atskleidžiama, todėl įvairios atskleidžiamos informacijos reikšmingumas ilgainiui gali kisti pagal tai, kaip keičiasi rizika. Visų pirma, įstaigos turėtų atsižvelgti į riziką, kurią patiria arba gali patirti, ir (arba) veiklą, kurią vykdo arba gali vykdyti. Jeigu keičiantis rizikai arba aplinkybėms bus atliekamas reikšmingumo ad-hoc pakartotinis vertinimas, ilgainiui atskleidžiamos informacijos pobūdis ir mastas gali pradėti skirtis.

13. Įstaigos gali atsižvelgti į papildomus aspektus, jeigu mano, kad šie aspektai yra įtikinantys ir objektyviai pagrįsti.

14. Reikšmingumą vertinti turėtų bet kurias atitinkamas funkcijas vykdančys asmenys, kurie konkrečios atskleidžiamos informacijos reikšmingumo vertinimui suteikia pridėtinės vertės; vertinant reikšmingumą reikėtų remtis atitinkamais kriterijais ir rodikliais. Įgyvendindamos 12 punktą ir vertindamos informacijos dalies reikšmingumą įstaigos turėtų ypač atkreipti dėmesį į šiuos kriterijus:

- a) savo verslo modelį, remdamosi individualiais rodikliais ir ilgalaikę strategiją;

- b) informacijos dalies arba elemento (rizikos pozicijos), su kuriuo susijusi teikiama informacija ir kurio atžvilgiu reikšmingumas yra vertinamas, dydį, išreikštą kaip teisės aktuose nustatytų finansinių arba pelningumo rodiklių dalis, kaip suma arba kaip nominalioji suma;
- c) elemento, su kuriuo susijusi informacijos dalis, įtaką visos rizikos pozicijų sumos (visų pirma išreikštos kaip pozicijų suma arba kaip pagal riziką įvertinto turto suma) arba bendro įstaigos rizikos pobūdžio raidai;
- d) informacijos dalies svarbą padedant suprasti esamą subjekto riziką, mokumą, rizikos ir mokumo tendencijas, atsižvelgiant į tai, kad informacijos neteikimu neturėtų būti maskuojamos ankstesnio laikotarpio rizikos tendencijos;
- e) elemento, su kuriuo susijusi informacijos dalis, pokyčių dydį palyginti su ankstesniais metais;
- f) informacijos ryšį su pastarojo laikotarpio rizikos raida ir poreikiu atskleisti informaciją, taip pat su rinkoje susiklosčiusia informacijos atskleidimo praktika.

IV dalis. Nuostatos dėl informacijos priklausymo nuosavybės teise arba konfidencialumo vertinimo

15. Vertindamos, ar informacijos dalis laikytina priklausančia nuosavybės teise, įstaigos turėtų atsižvelgti į šiuos aspektus:

- a) atvejai, kai informacija laikoma priklausančia nuosavybės teise, turėtų būti išimtiniai; tokiais atvejais informacija turėtų būti tokia svarbi, kad ją atskleidus būtų reikšmingai pakenkta įstaigos konkurencinei padėčiai. Tai ne tik informacija apie produktus ir sistemas, kurią atskleidus konkurentams, įstaigos investicijų į šiuos produktus ir sistemas vertė sumažėtų, bet ir informacija, susijusi su konkurenciniu požiūriu reikšmingomis veiklos sąlygomis arba verslo aplinkybėmis;
- b) bendro pobūdžio rizika, kad atskleidus informaciją gali susilpnėti konkurencingumas, savaime neturėtų būti pakankama priežastis vengti atskleisti informaciją. Turėtų būti konkrečių priežasčių, kurios turėtų būti pagrįstos nuosavybės teise priklausančios informacijos atskleidimo atvejų analize;
- c) teise atsisakyti atskleisti nuosavybės teise priklausančią informaciją neturėtų būti naudojamosi, siekiant išvengti pareigos atskleisti informaciją, dėl kurios įstaigos padėtis rinkoje taptų mažiau pranaši, nes ta informacija atskleidžiamas nepalankus rizikos pobūdis;

- d) konkurencinės pozicijos silpninimas turėtų būti vertinamas, pavyzdžiui, pagal įmonės dydį, veiklos mastą ir sritį. Įstaigos turėtų pagrįsti, kaip atskleidžiant šią informaciją būtų suteikta pernelyg daug duomenų apie jų verslo struktūras.

16. Vertindamos informacijos dalies konfidencialumą, įstaigos turėtų atsižvelgti į šiuos aspektus:

- a) atvejai, kai informacija įvertinama kaip konfidenciali, turėtų būti išimtiniai. Taip gali būti, pavyzdžiui, kai ekonomikos sektorius yra toks koncentruotas, kad atskleidus su tuo sektoriumi susijusias pozicijas, sandorio šaliai būtų atskleista informacija apie įstaigos pozicijas;
- b) norint išvengti pareigos atskleisti informaciją, bendro pobūdžio pastabų, kad informacija yra konfidenciali, nepakanka: įstaigos turėtų konkrečiai nurodyti ir išnagrinėti, koku mastu dėl konkrečios atskleistos informacijos dalies būtų paveiktos įstaigų klientų arba sandorio šalių teisės arba būtų pažeista teisinėmis priemonėmis nustatyta pareiga saugoti konfidencialumą. Atliekant šią analizę reikėtų atsižvelgti į įstaigos teisės skyriaus arba teisės ekspertų pastabas.

V dalis. Nuostatos dėl poreikio vertinti, ar informaciją atskleisti dažniau negu kartą per metus

17. Visos įstaigos turėtų vertinti poreikį atskleisti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntos dalies II ir III antraštinėse dalyse nurodytą informaciją dažniau negu kartą per metus, atsižvelgdamos į šio reglamento 433 straipsnyje išdėstytus kriterijus ir laikydamosi šių gairių II antraštinėje dalyje aprašytos tvarkos.

18. Nors įvertinti poreikį informaciją atskleisti dažniau, atitinkama vertinimo priemone įvertinus Reglamento (ES) Nr. 575/2013 433 straipsnyje nurodytus elementus, yra reikalaujama iš visų įstaigų, įstaigos visų pirma turėtų vertinti poreikį informaciją skelbti dažniau negu kartą per metus, jeigu atitinka vieną iš šių rodiklių:

- a) įstaiga yra viena iš trijų didžiausių įstaigų savo kilmės valstybės narėje;
- b) įstaigos konsoliduotas turtas viršija 30 mlrd. EUR;
- c) įstaigos ketverių metų vidutinė bendra turto suma sudaro daugiau negu 20 proc. ketverių metų vidutinio savo kilmės valstybės narės BVP;
- d) įstaigos konsoliduotos pozicijos, nurodytos Reglamento 575/2013 429 straipsnyje, viršija 200 mlrd. EUR arba šią sumą atitinkančią sumą užsienio valiuta pagal Europos Centrinio Banko paskelbtą bazinį finansinių metų pabaigos valiutos kursą.

VI dalis. Informacija, kurią įstaigos turi pateikti, kai naudojasi teise atsisakyti atskleisti informaciją

19. Jeigu įstaiga nusprendžia neatskleisti informacijos arba nevykdyti tam tikrų reikalavimų dėl to, kad informacija yra nereikšminga, ji turėtų tai aiškiai nurodyti.

20. Tais atvejais, kai informacija pagal II antraštinės dalies nuostatas laikoma priklausančia nuosavybės teise arba konfidencialia ir atsižvelgus į atitinkamus IV antraštinėje dalyje išvardytus aspektus, įstaigos turėtų pateikti šią informaciją:

- a) informacijos arba reikalaujamo atskleisti dalyko, kuris proceso pabaigoje priimtame sprendime pripažįstamas kaip priklausantis nuosavybės teise arba konfidencialus, pobūdį;
- b) informacijos neatskleidimo priežastis, t. y. kuo grindžiamas įvertinimas, kad informacija yra priklausanti nuosavybės teise arba konfidenciali;
- c) bendresnio pobūdžio informaciją apie reikalaujamo atskleisti dalyko turinį. Ši bendro pobūdžio informacija turėtų būti atskleista taikant tokius metodus, kuriais informaciją galima tinkamai atskleisti, kartu paisant informacijos konfidencialumo ir priklausymo nuosavybės teise aspektų (neatskleisti konkrečių klientų pavadinimų, duomenis susumuoti reikiamu lygiu).

21. Informacijos ir paaiškinimų, kurie pateikiami pasinaudojus teise atsisakyti atskleisti nuosavybės teise priklausančią ir konfidencialią informaciją, turėtų pakakti, kad informacijos naudotojai visapusiškai suprastų vertinamo laikotarpio rizikos raidą. Kai pasinaudojama teise atsakyti atskleisti informaciją, gali tekti taikyti sumavimo ir (arba) anonimiškumo užtikrinimo metodus, kad prasmingą informaciją būtų galima atskleisti nepaisant jos konfidencialumo arba priklausymo nuosavybės teise.

22. Įstaigos gali pateikti šioje antraštinėje dalyje nurodytą informaciją tiesiogiai kiekvienai rizikai skirtuose Reglamento (ES) Nr. 575/2013 434 straipsnyje nurodytos komunikavimo priemonės skirsniuose arba vienoje tos komunikavimo priemonės dalyje.

VII dalis. Informacija, kurią reikia atskleisti dažniau negu kartą per metus

23. Nors kiekviena įstaiga pati sprendžia, kokio pobūdžio ir išsamumo informaciją atskleisti, siekdamas užtikrinti, kad duomenys apie įstaigos veiklą ir rizikos pobūdį būtų veiksmingai viešinami, tos įstaigos, kurios atitinka vieną iš 18 punkte nurodytų rodiklių, turėtų ypač atkreipti dėmesį į tai, kad dažniau negu kartą per metus gali prireikti teikti šią informaciją:

- a) informaciją apie nuosavas lėšas ir atitinkamus koeficientus, kurią reikalaujama teikti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 437 ir 492 straipsnius, kai šie straipsniai yra

taikomi, ypač šią atitinkamose 2013 m. gruodžio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1423/2013 IV ir V priedų eilutėse nurodytą informaciją:

- i. bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, kaip nurodyta 6 ir 29 eilutėse;
- ii. papildomą 1 lygio kapitalą, kaip nurodyta 36 ir 44 eilutėse;
- iii. bendrą 1 lygio kapitalą, kaip nurodyta 45 eilutėje;
- iv. bendrą 2 lygio kapitalą, kaip nurodyta 51 ir 58 eilutėse;
- v. visą kapitalą, kaip nurodyta 59 eilutėje;
- vi. bendrą teisės aktuose nustatytų kiekvienos kapitalo sumos koregavimų sumą, kaip nurodyta 28, 43 ir 57 eilutėse;
- vii. bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą, kaip nurodyta 61 eilutėje;
- viii. 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficientą, kaip nurodyta 62 eilutėje;
- ix. viso kapitalo pakankamumo koeficientą, kaip nurodyta 63 eilutėje;

b) informaciją, kurią reikalaujama teikti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 438 straipsnio c–f punktus:

- i. pagal riziką įvertinto turto ir kapitalo reikalavimų sumas pagal rizikos pobūdį, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje;
- ii. pagal riziką įvertinto turto ir kapitalo reikalavimų sumas pagal rizikos pobūdį, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 92 straipsnio 3 dalyje, ir pagal pozicijų klases, nurodytas šio reglamento 438 straipsnyje.

c) informaciją apie finansinį svertą, kurią reikalaujama teikti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 451 straipsnį, ypač toliau nurodytą informaciją, aprašytą atitinkamose techninio įgyvendinimo standarto projekto dėl informacijos apie finansinį svertą atskleidimo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 451 straipsnio 2 dalį I ir II priedų eilutėse:

- i. 1 lygio kapitalo sumą (skaitiklis), kaip nurodyta 20 eilutėje, ir konkretesnes reikšmes, reikalaujamas pateikti EU-23 eilutėje;
- ii. visos pozicijos sumą (vardiklis), kaip nurodyta 21 eilutėje;
- iii. jei reikia, gautą finansinio sverto koeficientą, kaip nurodyta 22 ir EU-22a eilutėse.

- d) informaciją apie rizikos pozicijas, ypač kiekybinę informaciją apie vidaus modelius, kurią reikalaujama teikti pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 452 straipsnio d, e ir f punktus, atskirai pateikiant informaciją apie pozicijas, kurioms įstaigos naudoja savus nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įverčius arba konvertavimo koeficientus, skirtus pagal riziką įvertintoms pozicijoms sumoms apskaičiuoti, ir apie pozicijas, kurioms įstaigos tokių įverčių nenaudoja;
- e) informaciją apie kitus straipsnius, kurie gali greitai pakisti, ir apie Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nurodytus straipsnius, kuriuose per ataskaitinį laikotarpį įvyko labai reikšmingų pokyčių.
24. Be 23 punkte nurodytos informacijos įstaigos turėtų pateikti papildomos tarpinės informacijos, jeigu įvertinusios poreikį Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nurodytą informaciją atskleisti dažniau negu kartą per metus įstaigos nustato, kad ši papildoma informacija yra reikalinga, kad rinkos dalyviai būtų visapusiškai informuoti apie jų rizikos pobūdį.
25. Įstaigų pagal 23 ir 24 punktus ir 26 punkte nurodytu dažnumu atskleidžiama tarpinė informacija visą laiką turi būti nuosekli ir palyginama.
26. Informacijos atskleidimo dažnumas turėtų priklausyti nuo to, kuriuos 18 punkte išdėstytus kriterijus įstaigos, iš kurių reikalaujama laikytis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje nustatytų įpareigojimų, atitinka:
- a) įstaigos, kurios atitinka 18 punkto d papunktyje nurodytą rodiklį, turėtų ypač atkreipti dėmesį į galimą poreikį:
 - i. 23 punkto a papunktyje, b papunkčio i dalyje, c ir e papunkčiuose nurodytą informaciją atskleisti kas ketvirtį;
 - ii. 23 punkto d papunktyje, b papunkčio ii dalyje nurodytą informaciją atskleisti kas pusę metų;
 - iii. visą Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 1423/2013 ir techninio įgyvendinimo standarto projekte dėl informacijos apie finansinį svertą atskleidimo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 451 straipsnio 2 dalį nurodytą informaciją atskleisti kas pusę metų;
 - b) įstaigos, kurios atitinka vieną iš 18 punkto a–c papunkčiuose nurodytų rodiklių, turėtų ypač atkreipti dėmesį į galimą poreikį 23 punkto a papunktyje, b papunkčio ii dalyje ir c–e papunkčiuose nurodytą informaciją atskleisti kas pusę metų.
27. 23 punkto a ir c papunkčiuose nurodytą informaciją reikėtų atskleisti laikantis Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1423/2013 ir techninio įgyvendinimo standarto projekte dėl

informacijos apie finansinį svertą atskleidimo pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 451 straipsnio 2 dalį nurodyto formato.

28. 23 punkte nurodytą informaciją reikėtų skelbti tą pačią dieną, kurią paskelbiamos atitinkamos tarpinės finansinės ataskaitos arba informacija; 23 punkte nurodytai informacijai reikėtų taikyti Reglamento (ES) Nr. 575/2013 434 straipsnio nuostatas, padarius tik būtinus pakeitimus.
29. Jeigu įstaigos, atitinkančios bent vieną iš 18 punkte nurodytų rodiklių, pasirenka vienos arba kelių 23 punkte nurodytų rūšių informaciją atskleisti ne dažniau negu kartą per metus, metiniame skelbiamame dokumente, kuriame pateikiama Reglamento (ES) Nr. 575/2013 aštuntoje dalyje reikalaujama atskleisti informacija, turėtų nurodyti bent šį faktą ir pateikti informaciją apie tai, kaip priėmė savo sprendimą.

VIII dalis. Baigiamosios nuostatos ir įgyvendinimas

30. Nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų įgyvendinti šias gaires ir įtraukti jas į savo priežiūros procedūras per [šešis mėnesius nuo galutinės gairių redakcijos paskelbimo dienos].
31. Vėliau nacionalinės kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad įstaigos visapusiškai laikytųsi šių gairių visuose sandoriuose, kurie bus sudaromi po šių gairių priėmimo.